

מסורת הש"ס

א) (לעיל סב, ותי"ג), ב) (בבב"ב א, ג) תוספתא ס"ב (ד' לעיל סא), ט) תוספתא ג' (לעיל סא), י) (דברים טו, ט) ודף ס"א, י"א) (ע"פ תוס' מנחות ט: ד"ה מ"ה שהיא תוספתא ספיקא לה, ד"ה תמתי' ל'), י"ב) (לפי מ"ש תוס' בחולין ע"ה: ד"ה אלא כי ה"ל מ"ל כי דר"ש שו"י דוקא קאמר ולא לא הוסיף אלא דק נהנין דאין מקום לזכות המסיר ע"ש ודע עוד ה"מ בחולין ה"ב"א תוס' גמלא דר"ש שו"י בענין ונפסקו (ס' ופ"ר תוס' לעיל מ: ד"ה אלא כ"ה ב"ה"א ו"י)

תורה אור השל"ם

1 ומדלת הארץ השאיר נבחרהו רב עובדים לכתובים וליוצאים יימיהו נב טו 2 ודבר י אל אהרן ואני הנה נהתי לך את משטרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתם לקשיהו ולבניך לחק עולם. בבב"ב י"ח

לעני רש"י

פירא"ה (פ"ר) בבב"ב.

מוסף רש"י

דף. ה"ט מ"ד דמקמי מן ה"ק וקורן טמא וכו' וכו'.

במה מדליקין פרק שני שבת

שהוא ע"פ. ונדבק כזתלי הבית ומדליק את הבית: חמסא. חמוטה: איסרי שרגא. הדלק את הנר: עד רמסא. שם מקום: לצורמים. לשון מאכספיים כמו כורמים עליו את הכלים לקמן בפרק רבי עקיבא (דף פח:): וליוגביס. לשון יקבים שטורנין ופוענין את החלון להוליא דמו כדאמרן בפרק כלל גדול לקמן (דף ע"ה). והיחוס נבחרהו ללבושי המלך: סולמא דצור. מעלה הר וקארה המסילה וגובהה וקורין אותה פירא"ה: אין מדליקין בטבל טמא. וכ"ש בטבור ולקמיה מפרש טעמא: מה סרומא טהורה. שהיא לאכילה אין לך בה אלא משעת הרמה ואילך ומקמי הכי אסירא שהרי טבל נמתה לאוכלה אף סרומא טמאה אע"פ שאין אהה אוכלה אלא מסיקה אסור להסקיו בטבלו: אין מדליקין בלוי. כדמפרש לעיל ועוד דקמתי ואילך דאינו בא מן הפרי אלא מן העץ שרף בטבלה והוא ליה כופת ואינו נמשך. ליטנא אחרינא וכן היה אין לך בה אלא משעת הרמה ואילך טעמא למילמיה ויביי אלא הכי קאמר ועוד היה אומר דבר אחר בלרי: ע"י הקטף. כך שמש: מן הסרי. לאפוקי שם דגים ועטרין ורי: אין לך אלא מן שאמרו חכמים אין מדליקין בהן. כגון פסולי שמיים דמתניתין ו: ומדליקין בשמן דגים. ואע"ג דדמי להלכ ואינו יולא מפר: ובעטרין. ואע"ג דמזפת קמתי: סומכוס היינו ס"ק. רבי יוחנן בן טרי דפסיל כל הך דמתניתין וחלבי אומי כדדיהו דהוא יולא מן הכשר ואכשר בשמן דגים: איך בנייהו דרב ברונא. דלמר לריך לתת לתוכי שמן כל שהוא אי נמי דלכשר חלב מהותך כדמריבט שמן כל שהוא חד מהתך תנאי סבר לרב ברונא דחלב נתר כדמריבט שמן דגים אפילו כדמריבט חלב מהותך דגים על ידי תעריבט אכל חלב נכלל וכלל לא: אין זו משום שלש על שלש. לקבל עומאה נ"י אכבעות: יולא מן העץ. כמו קניוס וימר גפן: ומסככים זו. סוכה הואיל ואינו מקבל עומאה דאין מסככין בדבר המקבל עומאה כדלפינן נמס' סוכה (דף י"ב). מגרנך ומיקרין: חוץ משסן. דלפינן לקמין דאיכרי עץ ומקבל עומאה נעשים אפילו אויני שבו כדלקמין הלכך אין מסככין בלויני:

במה מדליקין פרק שני שבת

א"כ מר מפני שהוא ע"פ הדא ועוד קאמר ממונו הדיא חמתא דהות סניאה לה לכלתה אמרה לה זיל איקשיט במשהא דאפרסמא אולא אקשיט כי אתת אמרה לה זיל איתלי שרנא אולא איתלי שרנא אינפח בה גורא ואכלתה: יומרת הארץ השאיר נבחרהו רב טבחים לצורמים וליוגבים כורמים תני רב יוסף אלו מלקטי אפרסמון מעין גדי ועד רמתא יוגבים אלו ציירי חלון מסולמות של צור ועד חיפה: ת"ר אין מדליקין בטבל טמא בחול ואצ"ל בשבת כיוצא בו אין מדליקין בנפט לכן בחול ואצ"ל בשבת בשלמא נפט לכן מפני שהוא ע"פ אבל טבל טמא מאי טעמא אמר קרא ואני הנה נהתי לך את משמרת תרומותי וכו' בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה מה תרומה טהורה אין לך בה אלא משעת הרמה ואילך אף תרומה טמאה אין לך בה אלא משעת הרמה ואילך: גופא ר"ש בן אלעזר אומר אין מדליקין בצרי וכן היה רבי שמעון בן אלעזר אומר צרי אינו אלא שרף מעצי הקטף ור' ישמעאל אומר כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו ר' ישמעאל בן ברוקה אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד עמד רבי יוחנן בן גורי על רגליו ואמר מה יעשו אנשי בבל שאין להם אלא שמן שומשומין ומה יעשו אנשי שאין להם אלא שמן אגוזים ומה יעשו אנשי אלכסנדריא שאין להם אלא שמן צנונות ומה יעשו אנשי קפוטקיא שאין להם אלא כך ולא חכמים אין מדליקין ומדליקין בשמן דגים ובעטרין רבי שמעון שזורי אומר מדליקין בשמן פקועות ובנפט סומכוס אומר כל היוצא מן הבשר אין מדליקין בו אלא בשמן דגים ברונא אמר רב ולא מסיימי תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר יכל היוצא מן העץ אין בו משום שלש על שלש ומסככין בו חוץ מפשתן אמר אב"י

כ"ו. עין משפט נר מצוה

א"כ מר מפני שהוא ע"פ. ויהא זהו על ממונו ויבא לכנות מינה דה"ל למימר אפילו נמי ליסכר כדלמר לקמן דאין מדליקין בנפט לכן אפילו בחול מפני שהוא ע"פ: הדא ועוד קאמר. וקשה לר"י דמנא כסמון הזרי אינו אלא שרף מעצי הקטף משמע דהטעם לפי שאינו נמשך אחר הפתילה ומה הולך לנדות הטעם מדעמו:

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור ואין גרסה דלא הו"י כ"ש דמהיכל מימי אלא ה"ה בטבל טהור דלפינן בטבל טהור מטבל טמא מה טבל טמא אין לך בו שום הנאה של כלי או אלא מהרמה ואילך אף בטבל טהור כן אכל הנאה שאינה של כלי שרי דלא מלינו כשום מקום שיהא טבל אסור בהנאה ומיהא נמי ילפינן כהן ששכר פרה משראל לא יאכלנה כרשיני תרומה (יבמות פ"ג דף טו:):

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור ואין גרסה דלא הו"י כ"ש דמהיכל מימי אלא ה"ה בטבל טהור דלפינן בטבל טהור מטבל טמא מה טבל טמא אין לך בו שום הנאה של כלי או אלא מהרמה ואילך אף בטבל טהור כן אכל הנאה שאינה של כלי שרי דלא מלינו כשום מקום שיהא טבל אסור בהנאה ומיהא נמי ילפינן כהן ששכר פרה משראל לא יאכלנה כרשיני תרומה (יבמות פ"ג דף טו:):

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור ואין גרסה דלא הו"י כ"ש דמהיכל מימי אלא ה"ה בטבל טהור דלפינן בטבל טהור מטבל טמא מה טבל טמא אין לך בו שום הנאה של כלי או אלא מהרמה ואילך אף בטבל טהור כן אכל הנאה שאינה של כלי שרי דלא מלינו כשום מקום שיהא טבל אסור בהנאה ומיהא נמי ילפינן כהן ששכר פרה משראל לא יאכלנה כרשיני תרומה (יבמות פ"ג דף טו:):

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור ואין גרסה דלא הו"י כ"ש דמהיכל מימי אלא ה"ה בטבל טהור דלפינן בטבל טהור מטבל טמא מה טבל טמא אין לך בו שום הנאה של כלי או אלא מהרמה ואילך אף בטבל טהור כן אכל הנאה שאינה של כלי שרי דלא מלינו כשום מקום שיהא טבל אסור בהנאה ומיהא נמי ילפינן כהן ששכר פרה משראל לא יאכלנה כרשיני תרומה (יבמות פ"ג דף טו:):

עין משפט נר מצוה

א"כ מר מפני שהוא ע"פ. ויהא זהו על ממונו ויבא לכנות מינה דה"ל למימר אפילו נמי ליסכר כדלמר לקמן דאין מדליקין בנפט לכן אפילו בחול מפני שהוא ע"פ: הדא ועוד קאמר. וקשה לר"י דמנא כסמון הזרי אינו אלא שרף מעצי הקטף משמע דהטעם לפי שאינו נמשך אחר הפתילה ומה הולך לנדות הטעם מדעמו:

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור ואין גרסה דלא הו"י כ"ש דמהיכל מימי אלא ה"ה בטבל טהור דלפינן בטבל טהור מטבל טמא מה טבל טמא אין לך בו שום הנאה של כלי או אלא מהרמה ואילך אף בטבל טהור כן אכל הנאה שאינה של כלי שרי דלא מלינו כשום מקום שיהא טבל אסור בהנאה ומיהא נמי ילפינן כהן ששכר פרה משראל לא יאכלנה כרשיני תרומה (יבמות פ"ג דף טו:):

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור ואין גרסה דלא הו"י כ"ש דמהיכל מימי אלא ה"ה בטבל טהור דלפינן בטבל טהור מטבל טמא מה טבל טמא אין לך בו שום הנאה של כלי או אלא מהרמה ואילך אף בטבל טהור כן אכל הנאה שאינה של כלי שרי דלא מלינו כשום מקום שיהא טבל אסור בהנאה ומיהא נמי ילפינן כהן ששכר פרה משראל לא יאכלנה כרשיני תרומה (יבמות פ"ג דף טו:):

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור ואין גרסה דלא הו"י כ"ש דמהיכל מימי אלא ה"ה בטבל טהור דלפינן בטבל טהור מטבל טמא מה טבל טמא אין לך בו שום הנאה של כלי או אלא מהרמה ואילך אף בטבל טהור כן אכל הנאה שאינה של כלי שרי דלא מלינו כשום מקום שיהא טבל אסור בהנאה ומיהא נמי ילפינן כהן ששכר פרה משראל לא יאכלנה כרשיני תרומה (יבמות פ"ג דף טו:):

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור

א"כ מדליקין בטבל טמא. פירש בקונטרס וכ"ש בטבל טהור ואין גרסה דלא הו"י כ"ש דמהיכל מימי אלא ה"ה בטבל טהור דלפינן בטבל טהור מטבל טמא מה טבל טמא אין לך בו שום הנאה של כלי או אלא מהרמה ואילך אף בטבל טהור כן אכל הנאה שאינה של כלי שרי דלא מלינו כשום מקום שיהא טבל אסור בהנאה ומיהא נמי ילפינן כהן ששכר פרה משראל לא יאכלנה כרשיני תרומה (יבמות פ"ג דף טו:):